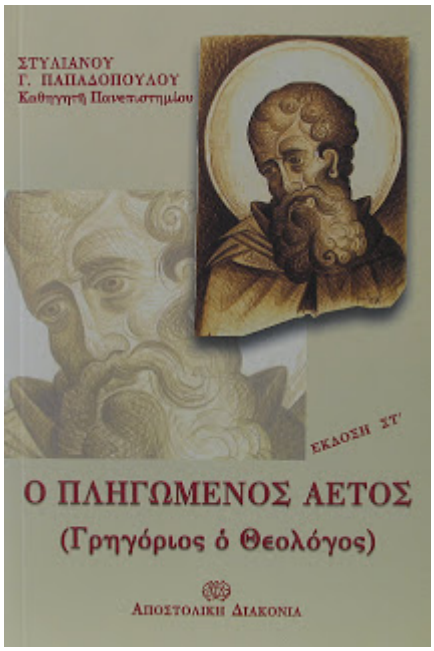
23 Δεκεμβρίου 2013

Η γέννηση του Γρηγορίου Θεολόγου. Ο πληγωμένος Αετός. Γρηγόριος ο Θεολόγος. Οι γονείς και τα παιδικά έτη

Ορθοδοξία και Ορθοπραξία / Θεολογία και Ζωή / Ορθόδοξη πίστη

Η γέννηση του Γρηγορίου Θεολόγου. Ο πληγωμένος Αετός. Γρηγόριος ο Θεολόγος. Οι γονείς και τα παιδικά έτη.

Ιερό το ζευγάρι! Από την ώρα τούτη, Νόννα και Γρηγόριος, προαισθάνονταν ότι τη μεγάλη ευλογία θ' ακολουθήσει κι άλλη μεγαλύτερη.
Βαθιά μέσα τους ένιωθαν ότι κάποιο σπουδαίο ρόλο θα τους αναθέσει ο Θεός. Κάτι μεγάλο θα επιτελέσουν στην Εκκλησία και για την Εκκλησία. Τι θα ήταν αυτό; Δεν το ήξεραν. Προσεύχονταν, περίμεναν ν' ακούσουν τη φωνή του Θεού, προετοιμάζονταν πνευματικά.
Του Γρηγορίου η ζωή άλλαξε ριζικά. Η μεγάλη κτηματική του περιουσία, τα ευρύχωρα σπίτια, οι κολλήγοι σκλάβοι, που δούλευαν στα χωράφια του, τ' ακριβά έπιπλα και τα ωραία αντικείμενα των σπιτιών, έγιναν αλλιώτικα.
Τα έβλεπε αλλιώς. Έχασαν τη δική τους αξία. Έμεινε γαιοκτήμονας, αλλά δεν εκμεταλλευότανε τους κολλήγους. Του παραχωρούσε πολλά. Δεν ήταν σκληρός μαζί τους. Κι όταν έπρεπε να θυμώσει η να τους τιμωρήσει, αυτό γινότανε με σύνεση και αγάπη. Δε μισούσε. Αγαπούσε τους γύρω του ανθρώπους κι ενδιαφερότανε για το καλό τους. Αργότερα μάλιστα, κατά το 361 περίπου, θα διαθέσει μέρος από την περιουσία του για να χτίσει μεγαλοπρεπή ναό.

Και η Νόννα;

Αυτή συνέχισε την πνευματική ζωή, πιο έντονα τώρα. Κι επειδή κάτι της έλεγε μέσα της, ότι θα διακονήσει για κάτι μεγάλο την Εκκλησία, προσευχότανε να της δώσει ο Θεός αγόρι. Για δεκαετίες η Νόννα ήταν άτεκνη. Σάράκι και πόνος μεγάλος, την έλιωνε καθημερινά.
Σε ηλικία μεγάλη, μάλλον τη δεκαετία του 320, απόκτησε κόρη, τη Γοργονία. Κάτι όμως την έπρωχνε και παρακαλούσε το Θεό. Του ζητούσε να δει στην αυλή της αγόρι και υποσχόταν να το αφιερώσει στο Θεό.
Το θαύμα έγινε. Για την εποχή εκείνη, γερόντισσα σχεδόν η Νοννα, κοντά πενηνταπέντε χρονών, είδε όνειρο πεντακάθαρο. Τα έλεγε όλα, τα προφήτευε καθαρά. Ήταν το 328 η το 329. Είδε στον ύπνο της ότι θα γεννήσει. Είδε τη μορφή του παιδιού.
Θα ήταν αγόρι και θα το ονόμαζε Γρηγόριο. Γεμάτη ευγνωμοσύνη ευχαρίστησε το Θεό και περίμενε. Η γερόντισσα έγινε κοπέλλα νέα. Έτσι αισθανόταν. Κι ετοιμάστηκε για τον ερχομό του Γρηγορίου, που θα γινόταν ο μεγάλος Θεολόγος της Εκκλησίας.
Την ίδια εποχή, 328 η 329, και ο Γρηγόριος έγινε ιερέας η τουλάχιστον τότε του εμπιστεύθηκε ο Μητροπολίτης Καισάρειας τη διαποίμανση των χριστιανών της Ναζιανζού. Δεν είχε βιαστεί ο Γρηγόριος να γίνει ιερέας.
Ήθελε όχι μόνο να εξαγνιστεί όσο περισσότερο μπορούσε κι όσο του χάριζε ο Θεός. Αλλά ήθελε και να καταρτιστεί ανάλογα. Έπρεπε να σπουδάσει τη ζωή και την πίστη της Εκκλησίας.
Να μελετήσει και να κατανοήσει τη Γραφή της και όσα μπορούσε θεολογικά κι εκκλησιαστικά βιβλία. Όλα έπρεπε να γίνουν από την αρχή, μια και πέρασε την μέχρι τώρα ζωή του προσκολλημένος σε δεισιδαιμονίες και πλάνες, μακριά από την αλήθεια.
Γεννήθηκε λοιπόν ο Γρηγόριος. Που ακριβώς γεννήθηκε; Στη Ναζιανζό λένει οι πολλοί. Πιθανόν όμως και στην Αριανζό, ένα χωριό, στο οποίο οι γονείς του είχαν χτήματα πολλά και σπίτια.
Το νήπιο Γρηγόριος μεγάλωνε σ’ ένα περιβάλλον κυριολεκτικά άνετο. Τα χρήματα και το υπηρετικό προσωπικό άφθονα στο σπιτικό, που έμοιαζε λίγο με παλάτι.
Στην κούνια του έτρεχε όχι μόνο η στοργική και χαριτωμένη μητέρα του. Υπηρέτριες και γυναίκες που δούλευαν για το σπίτι ήταν πολλές. Μόλις άρχισε να μεγαλώνει και να κάνει τα πρώτα βήματα, είδε με τα μικρά ματάκια του κήπους και περιβόλια, το ποταμάκι Καρασού και τ’ αμπέλια του πατέρα του. Λίγο αργότερα έκανε και το πρώτο ταξίδι του. Άνοιξηη και στα χτήματα της Αριανζού έσπαζε η ζωή τα δεσμά της.
Γλύκαινε τη γη και τους ανθρώπους, μέχρι που ένιωθαν μεθυσμένοι.
Οι πρώτες εμπειρίες του μικρού Γρηγορίου; Ένιωθε κι έπλεε σε θάλασσα στοργής

και αγάπης. Τα παραπέρα, δύσκολα. Μόλις που άγγιζαν τις αντένες της παιδικής ψυχής. Η ιεροπρέπεια και η υπευθυνότητα του πατέρα. Η γλυκύτητα και η αγνότητα της μητέρας.
Πολύς κόσμος μπαινόβγαινε στο σπίτι. Εργατικοί άνθρωποι, ανώτεροι αξιωματούχοι, παλαιοί συνάδελφοι του πατέρα, προπαντός χριστιανοί κάθε ηλικίας και τάξης, κληρικοί και μοναχοί. Θα περάσουν χρόνια να ξεχωρίσει στο μυαλό του ο μικρός Γρηγόριος όλον αυτόν τον κόσμο.
Και θα υπογραμμίσει κάποτε, ότι αυτοί που σύχναζαν πολύ στο σπίτι είχαν ήθος και αρετή.
Ένα με δύο χρόνια μετά τη γέννηση του Γρηγορίου το σπίτι γνώρισε νέα χαρά. Η Νόννα έφερε στο κόσμο κι άλλο αγόρι.
Χαριτωμένο κι αυτό, αλλά δε συνοδευόταν με θεία σημάδια, όπως είχε συμβεί με το Γρηγόριο. Ήταν ο Καισάριος, τον οποίο αγάπησε πολύ ο Γρηγόριος. Μαζί μεγάλωσαν. Μαζί γνώρισαν τον κόσμο. Μαζί έκαναν τις πρώτες σπουδές με την επίβλεψη του παιδιαγωγού Καρτερίου.
Ο πληγωμένος Αετός (Γρηγόριος ο Θεολόγος)
(αφηγηματική Βιογραφία)
σελ.17-19
Στυλιανού Γ. Παπαδοπούλου Καθηγητή Πανεπιστημίου
Έκδοση Δ
Αποστολική διακονία

Πηγή: hristospanagia.gr